HANA HOBSTOVÁ

Dětství a rodinné zázemí

Hana Hobstová se narodila v květnu 1944 ve Valašském Meziříčí v tehdejším Protektorátu Čechy a Morava. Je nejstarší z pěti sourozenců (dvě dívky a tři chlapci). Narodila se do rodiny stavebního inženýra a učitelky. Jejímu otci byla za války po uzavření vysokých škol v roce 1939 přerušena studia techniky v Brně a byl nasazen na dráze v Ostravě; inženýrský titul tak dokončil až v roce 1947. Do té doby žila malá Hana s matkou u prarodičů ve Valašském Meziříčí. Dědeček Jiří z matčiny strany byl odborným učitelem a ředitelem Zemského ústavu pro hluchoněmé. Za odbojovou činnost v Sokole byl během druhé světové války vězněn v koncentračním táboře Osvětim, který přežil a zanechal po sobě osobní deník.

Od roku 1947 žila rodina na staveništi Vážské kaskády na Slovensku, kde otec působil jako stavbyvedoucí. V roce 1950 se přestěhovali do Bratislavy, kde Hana nastoupila do základní školy. Zde zažila výuku se psaním inkoustem z kalamáře a krasopis. Když jí bylo deset let, matka po narození nejmladšího bratra vážně onemocněla. Hana se musela s dědečkem postarat o novorozeně i o chod celé domácnosti, což pro ni představovalo klíčovou životní zkušenost a zocelení.

Studia v Praze

V roce 1956 se rodina přestěhovala do Prahy opět z pracovních důvodů otce. Hana dokončila základní vzdělání na škole Na Korábě v Praze 8 a nastoupila jedenáctiletou střední školu na Libeňském zámečku, kde v roce 1961 odmaturovala.

Pokračovala studiem na Českém vysokém učení technickém v Praze na Stavební fakultě, obor hydrotechnika (hydrotechnické stavby a hydromeliorace). V jejím studijním kruhu byly mezi muži pouze dvě ženy. Během studií absolvovala mimo jiné povinnou manuální praxi v tesárně na čistírně odpadních vod v Praze-Troji. Inženýrské studium úspěšně zakončila státní závěrečnou zkouškou a promocí v roce 1966 ve věku 22 let.

Profesní dráha a historické události

Po ukončení vysoké školy a narození dcery Alice (v květnu 1967) zažila v srpnu 1968 dramatické okamžiky: okupaci vojsky Varšavské smlouvy v Bratislavě, kde zrovna pobývala s třičtvrtě roční dcerkou v kočárku a mladším bratrem. Manžel byl v tu dobu na služební cestě v Praze. První

okamžiky okupace prožívala opravdu ve strachu nejen o republiku, ale především o dospívajícího bratra, aby se nepřipletl do nějaké potyčky s vojáky. A o manžela, který se druhý den vrátil do Bratislavy na zapůjčeném mopedu.

V roce 1970 nastoupila do inženýrské společnosti Vodohospodářský rozvoj a výstavba. Zde strávila celý svůj profesní život jako projektová manažerka zaměřená na velké vodohospodářské stavby – přehrady, úpravny pitné vody, vodovody a kanalizace, zejména v severozápadních Čechách na Chomutovsku a Mostecku. V této firmě pracovala nepřetržitě 46 let až do roku 2016. Vzhledem k její odborné a apolitické profesi nemusela čelit politickému tlaku v době normalizace. Po roce 1989 se stala i její akcionářkou, jelikož firma byla privatizována do zaměstnaneckých akcií.

Aktivně prožívala také sametovou revoluci v listopadu 1989 v ulicích Prahy společně se svou dcerou a rodiči. O událostech na Národní třídě se dozvěděla během představení v divadle, kam přišli herci z Činoherního klubu. Ti divákům oznámili, co se v Praze stalo. Představení se ukončilo a vyšli do ulic.

Osobní život, rodina a současnost

Hana Hobstová byla dvakrát vdaná. Z prvního manželství má dceru Alici, která vystudovala medicínu a působí jako lékařka. Její jediná vnučka je rovněž lékařkou. S druhým manželem žila ve šťastném manželství až do jeho úmrtí.

V roce 2016, ve svých 72 letech, odešla do starobního důchodu. Po odchodu do důchodu se rozhodla dál pracovně působit a nastoupila v říjnu 2016 jako asistentka pedagoga na Základní škole Rakovského v Praze 12, kde působí dodnes.

Celý život se řídí zásadou, kterou jí vštěpovala matka: „Musíš se vždycky sama uživit“, a důrazem na soudržnost, poctivost a neustálé vzdělávání.